

пръститѣ имъ имало най-финно изработени пръстени съ знаци за тѣхната храбрость.

* *
*

На изтокъ отъ стария укрепенъ градъ била разкопана наскоро голѣма могила. Въ нея открили гробницата на единъ племененъ началникъ, а може би и на самия царъ.

Гробницата била изградена отъ камъни, тухли и хоросанъ. Съ голѣми тържества при нея били донесени тленнитѣ останки на покойника и били поставени върху грамаденъ огънь. Тукъ горѣлъ не само трупа на царя, но и всичкитѣ му украшения, оржжия и други любими при живе негови предмети. И когато трупътъ се превърналъ въ прахъ, последниятъ заедно съ полуизгоренитѣ вещи били прибрани и поставени въ гроба. Върху гроба следъ това била насипана грамадната могила, да стои като вѣченъ паметникъ на царското величие.

Сега предъ насъ сж запазенитѣ царски нѣща отъ разтворения гробъ. Предъ насъ е и образътъ на самия царъ. Той е отбелязанъ върху красивата сребърна маска, съ която било захлюпено царското лице. Тази маска съ желѣзната ѝ подложка и съ сребърната ѝ лента, която я свързвала на шията, е запазена много добре. Върху маската била положена сребърната царска диадема, а върху нея — разкошенъ вѣнецъ отъ чисто злато, изработенъ най-финно въ видъ на разновидни листи. Въ гроба сж намѣрени и скъпоценни сребърни сѣдини, съ хубава живопись, отъ която узнаваме, въ какво вѣрвалъ и за какво мислилъ покойникътъ. По стенитъ, напримѣръ, на една красива сребърна купа е изобразена сцена, която представлява, какъ се забавлявали нѣкои морски богове и богини. Тѣ плуватъ въ развълнуваното море и, окръжени отъ морски животни, се преследватъ единъ други. Всичко това е изработено крайно изящно.

* *
*

Властѣта на тракийскитѣ царе и блѣсъкътъ на тѣхния животъ се прекратили, когато върху Мизия т. е. сегашна Северна България и върху Тракия се сложила мощната властъ на римлянитѣ. Това станало около времето на Рождество Христово. Упорито се бранили тогава нѣкои тракийски племена отъ Родопитѣ и отъ Балкана срещу римскитѣ войни. Самитѣ пловдивски царе, обаче, били васали и послушници на римлянитѣ. И когато била сломена съпротивата на планинцитѣ-траки, махната била властѣта и на васалнитѣ царе отъ Пловдивъ. Въ Пловдивъ вмѣсто тракийски царъ дошълъ замѣстникъ на римския императоръ. Пловдивъ станалъ столица на римската провинция Тракия (46 г. следъ Хр.).